

XUNTA DE GALICIA
CONSELLERÍA DO MEDIO RURAL

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE AGRICULTURA Y PESCA,
ALIMENTACIÓN Y MEDIO AMBIENTE

Fondo Europeo Agrícola de
Desenvolvemento Rural:
Europa inviste no rural

XEFATURA TERRITORIAL DE PONTEVEDRA

SERVIZO DE INFRAESTRUTURAS AGRARIAS

PLAN DE ORDENACIÓN DE PREDIOS DE ESPECIAL VOCACIÓN AGRARIA DA ZONA DE REESTRUTURACIÓN PARCELARIA DE CERCIO (LALÍN-PONTEVEDRA).

A Enxeñeira Técnica Agrícola: Nieves Ferro García
Abril 2018

PLAN DE ORDENACIÓN DE PREDIOS DE ESPECIAL VOCACIÓN AGRARIA DA ZONA DE REESTRUTURACIÓN PARCELARIA DE CERCIO (LALÍN- PONTEVEDRA).

1. MEMORIA

1.1- Antecedentes.

1.1.1- Principais elementos ambientais do contorno.

1.2- Situación actual dos cultivos e aproveitamentos, así como das estruturas das explotacións agrarias.

1.2.1- Situación actual dos cultivos e aproveitamentos.

1.2.2- Situación das estruturas das explotacións agrarias.

1.3- Diferentes usos das terras incluídas no proceso.

1.3.1- Criterios técnico-agronómicos.

1.3.2- Criterios económicos e sociais.

1.3.3- Estrutura da produción.

1.3.4- Comercialización da produción.

1.3.5- Producións diferenciadas.

1.4- Determinación das orientacións prioritarias e das dimensións mínimas.

1.4.1- Áreas de ordenación preferente e sen aptitude específica.

1.5- Normas técnicas específicas dos novos predios de substitución.

1.5.1- Normas técnicas.

1.5.2- Circunstancias de tipo xeral.

1.5.3- Localización dos terreos pertencentes á mesma explotación.

1.5.4- Deducións.

2. PLANOS

I- Plano de localización.

II- Plano de situación actual.

III- Plano de áreas de ordenación preferente.

IV- Plano de relevo.

1.1-Antecedentes.

O Diario Oficial de Galicia nº 131 de data 14 de xullo de 2015 publica a Lei 4/2015, do 17 de xuño, de Mellora da Estrutura Territorial Agraria de Galicia (Metaga), que no seu artigo 20 determina a necesidade de redactar un Plan de Ordenación de Predios de Especial Vocación Agraria (Popeva) de acordo co definido no artigo 4.21 da citada lei, que deberá redactarse e aprobarse previamente á aprobación das bases. Este Plan pretende que o resultado da reestruturación parcelaria supoña non só unha mellora dimensional das explotacións, senón unha auténtica ordenación dos usos agrarios, de forma que se mellore a súa viabilidade técnica, económica e social.

Mediante Decreto 336/1988, do 17 de novembro, polo que se modifican os Decretos 252 e 253/1986 (D.O.G. nº 1 do 2 de xaneiro de 1989) foi declarada de utilidade pública e urxente execución, a Concentración Parcelaria de CERCIO (Lalín – Pontevedra).

O perímetro a concentrar comprende as terras adicadas a labradío, prado e monte da parroquia de Cercio (Lalín).

A parroquia de Cercio conta cunha poboación de 224 habitantes, segundo datos do INE (2012), distribuídos nos núcleos de Cercio de Arriba, Cercio de Abaixo, Loucenzo, Xirón, Mato, Santa Baia e Chares.

Os lindes da zona son os indicados a continuación:

- NORTE:

Parroquia de Toimil

Parroquia de Galegos

Zona de Concentración Parcelaria de Carmoega (Agolada).

- SUR:

Zona de Concentración Parcelaria de Val-Bermés-Sello (Lalín)

Parroquia de Cello

- LESTE:

Parroquia de Rodís (antigua Parroquia de Palio).

- OESTE:

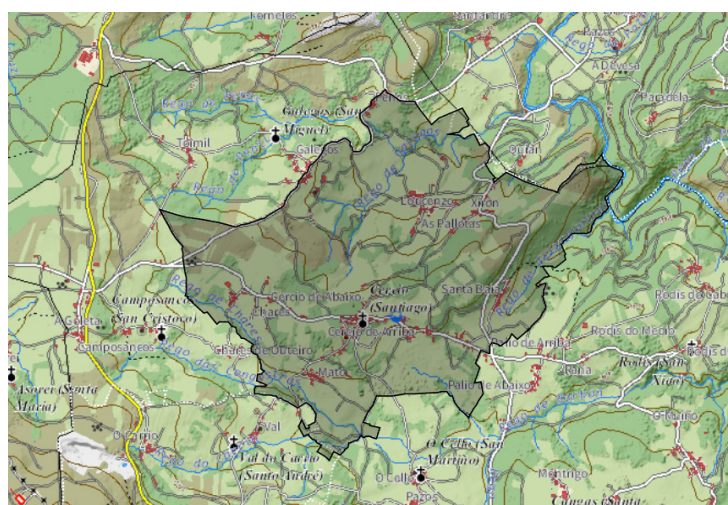
Parroquia de Camposancos.

O referido perímetro responde ós seguintes datos:

Superficie: 497,7279 ha

Nº de parcelas: 3.098

Nº de propietarios: 253

1.1.1 Principais elementos ambientais do contorno.

Clima: O tipo climático presente na zona de reestruturación é mediterráneo temperado segundo a clasificación de Papadakis. A temperatura media anual no concello de Lalín é de 11,8°C, cunha temperatura media das mínimas no mes máis frío de 5,2°C e unha temperatura media das máximas no mes máis cálido de 25,8°C. A duración do período seco é de 2,5 meses.

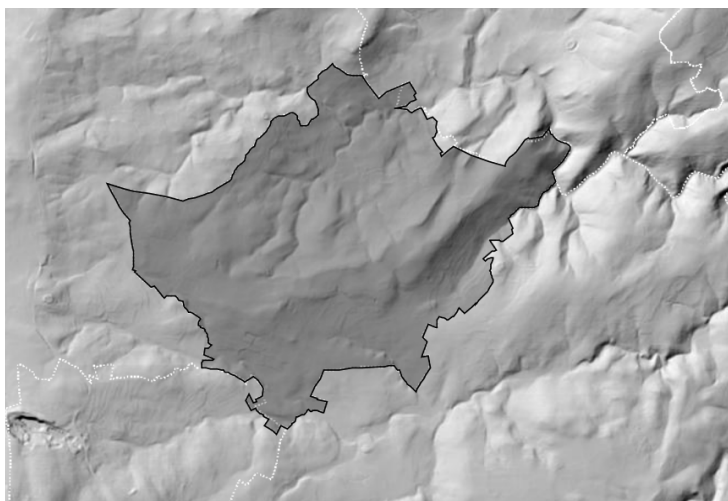
Xeoloxía: O ámbito sitúase dende o punto de vista paleoxeográfico, dentro da Zona Centro Ibérica, segundo Julivert (1972) e da Zonas V definidas por Matte (1968) denominada Galicia Occidental e NW de Portugal.

O sector noroccidental da zona está caracterizado polo dominio do Complexo de Ordes, e o sector suroriental, polo Dominio esquistoso de Galicia central e occidental, diferenciados ambos sectores por unha fronte de cabalgamento ou falla inversa.

Hidroloxía: a zona enmárcase na conca fluvial conformada pola confluencia dos ríos Deza e Arnego, limitada ó norte polo curso do Ulla, e constituída polas concas de drenaxe das vertentes dereita e esquerda respectivamente deses.

A zona actúa como divisoria de concas de ambos ríos, orientada en dirección sureste-noroeste, estando limitada polo norte co río Ulla, ó oeste polo río Deza, e ó leste polo río Arnego. Diferénciase así unha zona interfluvial, estendida en dirección sureste-noroeste, entre a Serra de Faro e o Monte Carrio.

Os ríos Deza e Arnego percorren a zona en dirección SE-NO, dende o seu nacemento nas cimas da Dorsal Meridiana ata a súa desembocadura no río Ulla.

Edafoloxía: os solos máis importantes presentes na zona segundo o método Kubiena, especialmente adaptado ós terreos de zona húmida, son: Protoranker e Ranker, chans de escaso desenvolvemento.

Vexetación e hábitats de interese comunitario: a zona inscríbese no piso bioclimático colino no sector central e oriental da parroquia, e no piso bioclimático montano no sector occidental da mesma.

No sector central e oriental do ámbito de actuación, recoñécese unha serie de vexetación que polas súas afinidades estruturais, ecolóxicas e xeográficas correspóndese con Serie colina galaico-portuguesa acidófila do carballo (*Quercus robur*) rusco aculeati-Querceto roboris sigmetum, que está representada na súa etapa madura ou clímax por un robledal denso de carballos. No sector occidental recoñécese así mesmo a serie montana galaico-portuguesa acidófila do carballo (*Quercus robur*) Vaccinio myrtilli-Querceto roboris sigmetum, representada na súa etapa madura ou clímax por un robledal denso, oligotrofo, que alberga bastantes arbustos e herbas vivaces.

As comunidades ou formacións vexetais dominantes, segundo superficie de ocupación ou importancia ambiental, e que caracterizan a paisaxe vexetal da zona de estudo son:

- cultivos forraxeiros, prados e cultivos anuais.
- bosques de frondosas.
- matorral serial.
- masas mixtas de especies de repoboación con frondosas.
- especies de repoboación.

Os hábitats de interese comunitario segundo o Inventario Nacional de Hábitats identificados na zona son : Brezales secos europeos, bosques aluviais de *Alnus glutinosa* e *Fraxinus excelsior*, Brezales oromediterráneos endémicos con aliaga, Carballeiras galaico-portuguesas con *Quercus robur* e *Quercus Pyrenaica*, Uceiras húmidas atlánticas de zona templada de *Erica Ciliaris* e *Erica Tetralix*.

Paisaxe: o proxecto de reestruturación parcelaria de Cercio localízase na comarca paisaxística do Deza, dentro da área paisaxística Galicia Central. A comarca do Deza está limitada na maior parte do seu perímetro polas formacións montañosas da Dorsal central galega, e no límite sureste pola conca do Val do Ulla, que coincide neste territorio co curso do río Deza.

Patrimonio cultural: revisado o inventario das NSPP de 3/4/1991 tan só se recollen dous elementos situados na parroquia de Cercio. Estes son: Igrexa parroquial de Cercio (Arquitectura relixiosa) e Casa de Montouto (arquitectura civil).

Consultado o inventario dos Servizos de Arqueoloxía, Arquitectura e Etnografía da Dirección Xeral de Patrimonio Cultural, constatouse a presenza dos seguintes elementos do patrimonio cultural: 3 elementos do Patrimonio Arqueolóxico, 5 elementos do Patrimonio Arquitectónico e 42 elementos do Patrimonio Etnográfico.

1.2-Situación actual dos cultivos e aproveitamentos, así como das estruturas das explotacións agrarias.

A zona de Cercio é de pequena dimensión superficial, non obstante afecta a un número elevado de propietarios e explotacións.

O número de propietarios implicados no procedemento de reestruturación é de 253, que aportan unha superficie media de 19.673 m² e unha media de 12,2 parcelas por propietario.

1.2.1-Situación actual dos cultivos e aproveitamentos

Na zona distínguense dous aproveitamentos por este orde de importancia: agrario e forestal.

As zonas agrarias están destinadas preferentemente á produción forraxeira e pradeiras como base da sustentación da gandería da zona.

-A maior parte da superficie está ocupada por herba en verde, millo-gran para gando en réxime de autoconsumo e millo forraxeiro.

CLASES DE TERRA	
P1	PRADO DE 1ª
P2	PRADO DE 2ª
P3	PRADO DE 3ª
P4	PRADO DE 4ª
L1	LABRADÍO DE 1ª
L2	LABRADÍO DE 2ª
L3	LABRADÍO DE 3ª
L4	LABRADÍO DE 4ª
M1	MONTE DE 1ª
M2	MONTE DE 2ª
M3	MONTE DE 3ª
M4	MONTE DE 4ª
I	INCULTO
IC	INCULTO CONSTRUCCIÓN
P1NR	PRADO DE 1ª - NÚCLEO RURAL
L1NR	LABRADÍO DE 1ª - NÚCLEO RURAL
L2NR	LABRADÍO DE 2ª - NÚCLEO RURAL
INR	INCULTO - NÚCLEO RURAL
ICNR	INCULTO CONSTRUCCIÓN - NÚCLEO RURAL

Clases de terra establecidas na Zona

-O cultivo de horta, principalmente orientado ó autoconsumo familiar, atopase en parcelas de núcleo rural que, na súa maioría, non están incluídas no procedemento de reestruturación.

En canto á zona forestal as especies presentes son o carballo, castiñeiro, especies de ribeira entorno ós cursos fluviais, e piñeiro.

1.2.2-Situación das estruturas das explotacións agrarias.

Na parroquia de Cercio, segundo datos do Servizo de Gandería, existen un total de 53 explotacións gandeiras.

Entre as explotacións gandeiras que precisan base territorial destacan as explotacións de bóvidos, especialmente as de produción de leite.

BÓVIDOS

Subclasificación zootécnica	Autoconsumo	N.º de explotacións
Rep. CARNE	Non	7
Rep. Producción LEITE	Non	17
Totais		24

ÉQUIDOS

Subclasificación zootécnica	Autoconsumo	N.º de explotacións
Explotacións non comerciais	Non	2
Totais		2

OVINO/CABRÚN

Subclasificación zootécnica	Autoconsumo	N.º de explotacións
Rep. CARNE	Si	1
	Non	7
Totais		8

Entre as explotacións que non precisan base territorial ten importancia o porcino, aínda que a maior parte delas son de autoconsumo.

PORCINO

Subclasificación zootécnica	Autoconsumo	N.º de explotacións
Cebadoiro	Si	16
	Non	1
Producción mixto	Si	0
	Non	2
Totais		19

1.3- Diferentes usos das terras incluídas no proceso.

O Plan de Ordenación de Predios de Especial Vocación Agraria inclúe o establecemento e delimitación no conxunto da zona de reestruturación dos diferentes usos das terras incluídas, de acordo con criterios técnicos, agronómicos, económicos e sociais.

Coa finalidade de ampliar as explotacións existentes na parroquia e a posibilidade potencial de que se establezan outras novas, debemos tratar de recuperar e reservar determinadas masas de terras, que permitan manter e ata aumentar a superficie agraria útil (SAU), para dedicalas a cultivos rendibles economicamente, co fin de establecer explotacións con suficiente base territorial para que sexan viables e rendibles, así como conseguir un asentamento progresivo de poboación moza na parroquia. Sería desexable que a superficie agraria útil de partida se puidese recuperar e ata aumentar nos casos en que fora rendible e posible a roturación de superficies de matogueira ou novas plantacións arbóreas.

1.3.1-Criterios técnico-agronómicos

Nos criterios para a determinación dos diferentes tipos de produción deben terse en conta os seguintes criterios:

- Análise do lugar.
- Variedades para sementar.
- Control de pragas e enfermidades.
- Produtos culturais.
- Destrución de residuos de colleita.

Entre as prácticas culturais a considerar:

- Preparación do terreo.
- Sementeira.
- Variedades cultivadas.
- Control de maleza.
- Manexo da auga.
- Fertilizantes.
- Protección de cultivos.
- Densidade de sementeira.
- Manexo da planta.
- Enfermidades e pragas.

Nos criterios técnico agronómicos teremos en conta os factores que condicionan a súa produtividade:

- Posibilidade de mecanización e rega.
- Espazo para enraizamento.
- Resistencia a erosión.
- Duración do período vexetativo.
- Facilitade de labor.
- Dispoñibilidade de auga.
- Dispoñibilidade de nutrientes.
- Ausencia de toxicidades.

1.3.2-Criterios económicos e sociais.

Sendo a base das explotacións existentes de carácter agrario, existindo unhas prácticas culturais arraigadas, unhas canles de comercialización establecidas e unha base territorial cunhas características agronómicas específicas, os usos das terras propostos pretenden aproveitar e ordenar as posibilidades de aproveitamentos rendibles.

1.3.3-Estrutura da produción.

Comarcas	Cultivos herbáceos (ha)					Cultivos leñosos (ha)		
	Cereais gran	Cultivos forraxeiros	Tubérculos	Leguminosas gran	Hortícolas, flores e viveiros	Froiteiras	Castiñeiro	Viñedo
Baixo Miño, O	508	161	309	15	329	506	9	1.143
Caldas	991	179	91	45	99	31	102	1.320
Condado, O	507	196	142	31	127	154	26	1.931
Deza	1.020	22.103	527	51	545	180	400	310
Morrazo, O	214	63	70	12	107	180	11	552
Paradanta, A	113	91	46	9	88	114	24	850
Pontevedra	607	162	128	48	299	329	73	1.265
Salnés, O	1.282	190	481	44	629	136	5	3.519
Tabeirós-Terra de Montes	570	3.117	152	43	164	102	36	579
Vigo	890	296	270	56	514	336	43	2.133
PONTEVEDRA	6.702	26.558	2.216	354	2.900	2.069	730	13.601
GALICIA	42.359	296.574	18.013	2.693	16.066	11.030	22.564	28.022

Nesta táboa de distribución dos principais grupos de cultivo por comarcas do Anuario de Estatística Agraria do 2007, pódese comprobar que o que predomina na zona da Comarca do Deza son os cultivos herbáceos e dentro destes os cultivos forraxeiros son maioritarios.

Comarcas	Cereais gran (ha)			Cultivos forraxeiros (ha)				(ha)
	Millo gran	Trigo	Outros cereais gran	Millo forraxeiro	Pradeiras	Col forraxeira	Outras forraxeiras	Prados
Baixo Miño, O	503	0	5	6	106	39	9	1.329
Caldas	936	34	21	57	48	51	23	2.777
Condado, O	507	0	0	40	29	107	19	1.454
Deza	528	478	14	3.899	17.943	151	110	11.249
Morrazo, O	214	0	0	2	7	41	13	415
Paradanta, A	106	0	7	6	7	64	15	1.468
Pontevedra	606	1	0	9	23	110	21	4.320
Salnés, O	1.210	22	50	0	50	93	47	888
Tabeirós-Terra de Montes	401	87	83	686	2.307	76	48	6.318
Vigo	888	0	2	25	35	191	45	3.574
PONTEVEDRA	5.899	621	182	4.729	20.554	924	351	33.792
GALICIA	18.355	17.162	6.842	57.449	229.794	5.166	4.166	282.375

FONTE: Convenio entre a Consellería do Medio Rural e a Sociedade para o Desenvolvemento Comarcal de Galicia, 2007.

O cultivo forraxeiro máis abundante na comarca son as pradeiras seguidas do millo. Pódese apreciar que existen 17.943 ha de pradeiras e 3.899 ha de millo, que xunto cas 11.249 ha de prados son a base da produción agrícola ligada ás explotacións.

As principais producións agrarias da parroquia constitúenas as producións gandeiras, especialmente as explotacións de bóvidos, tanto de produción de carne como de leite. En menor medida as explotacións de carne de ovino/cabrun. Estas explotacións xunto cas explotacións non comerciais de équidos precisan de base territorial produtora de forraxes.

Con menor esixencia de base territorial están as explotacións de porcino. A abundancia de explotacións de cebo para autoconsumo supón a necesidade de producións agrícolas complementarias, como tubérculos, raíces e coles.

As producións leiteiras son recollidas por centrais leiteiras e os xatos de recría adquiridos por cebadeiros para a súa posterior comercialización. A utilización de animais de razas autóctonas para a recría, a posibilidade de produción baixo a denominación de Ternera Gallega e as producións ecolóxicas permiten mellorar os rendementos das explotacións.

1.3.4-Comercialización da produción.

Como consecuencia da pequena base territorial das explotacións agrarias da zona, cun alto grado de autoconsumo nos produtos de horta e de tubérculos, as canles de comercialización están moi diversificadas e xeográficamente próximas ó produtor.

Dentro das principais canles de comercialización están os mercados locais, as grandes superficies, os supermercados e tendas locais, así como centros e cooperativas de comercialización, que serán determinantes nas posibilidades de viabilidade económica das producións, e por tanto nas orientacións produtivas.

1.3.5-Producións diferenciadas.

No establecemento dos diferentes tipos de cultivos debe perseguirse a consecución de obxectivos de calidade mediante producións diferenciadas que compatibilicen as esixencias da sociedade ca produción agrícola e a protección do Medio Ambiente, con fin de obter rendementos sostibles e economicamente viables.

Control integrado

Combina métodos biolóxicos, culturais e químicos de forma compatible para obter un control satisfactorio e con consecuencias económicas e medioambientais favorables.

Inclúe:

- Loita química específica e respectuosa.
- Control biolóxico.
- Utilización de plantas sans e resistentes.
- Protección agrícola e medioambiental.

Produción integral

Os sistemas agrícolas de produción vexetal que utilizan o máximo os recursos e os mecanismos de produción naturais e aseguran a longo prazo unha agricultura sostible, introducindo nela prácticas biolóxicas e químicas de control e outras técnicas que compatibilizan as esixencias da sociedade, a protección do medio ambiente e a produtividade agrícola.

Producción ecolóxica

Comprende as técnicas agrícolas que exclúen normalmente o uso de produtos químicos de síntese como fertilizante, praguicidas, antibióticos, co obxectivo de protexer o medio ambiente, mantendo ou incrementando a fertilidade do solo e proporcionar alimentos con tódalas súas propiedades naturais.

1.4.-Determinación das orientacións prioritarias e das dimensións mínimas.

As orientacións prioritarias defínense coma aqueles cultivos ou aproveitamentos gandeiros ou forestais de maior idoneidade polas súas características agronómicas ou de adaptación ao tecido socioeconómico para impulsar explotacións agrarias técnica, económica e socialmente viables.

En base ós criterios técnico agronómicos, económicos e sociais expostos anteriormente establécense os seguintes cultivos como orientacións prioritarias:

- **Cultivos forraxeiros e pratenses:** establécese esta orientación produtiva como orientación prioritaria xa que as principais producións agrarias da parroquia constitúenas as producións gandeiras e estas explotacións precisan de base territorial produtora de forraxes e de pradeiras.

1.4.1- Areas de ordenación preferente e sen aptitude específica:

Para aquelas orientacións prioritarias sinaladas que teñan necesidades de condicións de localización específica por razóns técnico agronómicas, identificaranse e delimitaranse os terreos con maior aptitude, que terán a consideración de **áreas de ordenación preferente**.

I - Areas de Ordenación preferente:

As áreas de ordenación preferente, son aquelas que posúen maior aptitude por razóns técnico-agronómicas. A orientación prioritaria descrita anteriormente ten requirimentos propios, polo que se identifican e se delimitan estas áreas no plano adxunto, para cubrir as necesidades de localización específica da orientación prioritaria definida (cultivos forraxeiros e pratenses).

Os solos dedicados a labradíos e prados e zonas de monte con posibilidades de mecanización, pero con risco de erosión moderado por pendente, con profundidades intermedias o moderadas, con bo drenaxe das augas pluviais e en terreos saneados e non encharcadizos, que presenten orientación suroeste ou sureste son os máis óptimos para o establecemento de novas pradeiras.

As explotacións gandeiras con base territorial son a base da produción agraria da zona. Esta base territorial está moi fragmentada e presenta dificultades de acceso e mecanización derivada do tamaño dos predios. A escasa produción agrícola e de horta está orientada ó autoconsumo familiar e ó cebo para autoconsumo.

A produción de forraxes para gando vacún está baseada nas producións de herba en pradeiras artificiais ou en prados naturais. A produción dedícase ó autoconsumo das propias explotacións, mediante pastoreo e á produción de silos.

A climatoloxía propicia os cultivos forraxeiros baseados nas producións de herba. A produción mantense durante todo o ano, existindo dous períodos de picos produtivos que permiten a realización de ensilados:

- Setembro-novembro.
- Abril-xullo, de maior produción, no que se obteñen as principais reservas de ensilados para consumo invernal.

Deben establecerse os cultivos máis adecuados, introducindo cultivos alternativos con pradeiras para incrementar a produción final de forraxes e diminuindo a incidencia de enfermidades e carencias en función da época do ano, a demanda dos animais presentes na explotación, superficie dispoñible, e establecéndose as adecuadas rotacións e follas de cultivo.

A dimensión mínima para explotacións viables de carácter familiar e traballo continuado con necesidades puntuais de man de obra allea, establécense en dúas (2) unidades UGM por hectárea de cultivo de forraxes resultando necesario o incremento da base territorial das explotacións de bóvidos para facer rendibles e estabilizar as explotacións, e mellorar as condicións de comercialización e os prezos.

O resto dos terreos serán considerados **áreas sen aptitude específica**.

II – Áreas sen aptitude específica:

O resto dos terreos, así como as terras incluídas nas áreas de ordenación preferente non utilizadas como tales despois das atribucións dos predios de substitución, serán considerados áreas sen aptitude específica, e poderán ser adicados a calquera aproveitamento acorde cos usos autorizados.

Correspóndense con zonas nas que existen cultivos diversos, incluíndo áreas forestais e agrícolas, que pola súa pequena dimensión, situación ou características xeotopográficas non son adecuadas para definir como áreas de ordenación preferente, e que polo tanto son aptas para cultivos diversos.

1.5.- Normas técnicas específicas dos novos predios de substitución.

1.5.1.-Normas técnicas.

O obxectivo do proceso de reestruturación parcelaria, incide na mellora da estrutura territorial das explotacións, estudando para cada suposto as solucións que favorecen a súa rendibilidade e que resultarán, segundo os casos, nun único predio uniforme ou en varios ben diferenciados.

Para o estudo da adxudicación das novas fincas, será necesario o coñecemento previo detallado da zona cas clases de terra que foron fixadas nas bases.

1.- Os predios de substitución deberán ser equivalentes en valor, para cada persoa titular, ás parcelas achegadas por esta, unha vez efectuadas as deducións xerais sinaladas no artigo 31 e, no caso de parcelas únicas, as recollidas no artigo 32 da lei 4/2015, do 17 de xuño, de Mellora da Estrutura Territorial Agraria de Galicia (Metaga).

2.- Para os efectos do deseño dos novos predios de substitución, serán consideradas como un único titular cada unha das explotacións, das agrupacións de titulares e das iniciativas agrarias de explotación en común.

Serán determinados xurídicamente e delimitados cartográficamente os predios de substitución que individualmente lle correspondan a cada partícipe e as servidumes prediais e as restantes cargas que, se é o caso, se establezan.

3.- Localizaranse nas áreas de ordenación preferente definidas neste plan, os predios de substitución correspondentes ás persoas titulares, explotacións, agrupacións e iniciativas de aproveitamento en común que cumpran os requisitos sinalados no artigo 21 da Metaga e que ratificasen o compromiso de integración no plan a que fai referencia o artigo 28.

4.- No caso daquelas orientacións prioritarias que non ocupen áreas de ordenación preferente, o criterio de localización para as ditas explotacións, agrupacións e iniciativas será o de mellora obxectiva da viabilidade da unidade técnico-económica resultante.

5.- Nas zonas cualificadas como áreas sen aptitude específica, adoptaranse como criterios non vinculantes para a distribución dos novos predios de substitución a localización das parcelas achegadas e as melloras existentes nelas.

6.- Trasladaranse ós predios de substitución respectivos aqueles dereitos de plantación de viñado ou outros cultivos sobre parcelas achegadas á reestruturación parcelaria recoñecidos conforme a normativa vixente

7.- Para a preparación do acordo de reestruturación parcelaria, as persoas titulares poderán poñer de manifesto, por escrito e de xeito razoado, as súas preferencias sobre a localización dos futuros predios de substitución, durante o prazo sinalado polo Servizo Provincial e determinado regulamentariamente. En ningún caso estas preferencias terán carácter vinculante nin condicionarán os resultados técnicos do proceso.

1.5.2.-Circunstancias de tipo xeral.

As circunstancias de tipo xeral son aquelas que se estiman máis importantes e que deben ser tidas en conta con carácter xeral:

1.- A compensación por clases de terra procurarase realizala entre clases próximas e en forma tal que o resultado de todas as compensacións sexa que a superficie total de cultivo adxudicada a un propietario non difira substancialmente da total achegada por este. Evitarase ademais a compensación das clases primeira e última.

2.- Para os efectos de compensacións poderase considerar a posible existencia de grupos de clases de terras, quedando definido cada grupo e en cada caso, por circunstancias diferentes. Unha circunstancia pode ser a aptitude cultural das distintas clases de terra, integrando neste caso en cada grupo aquelas clases que teñen análoga aptitude cultural. Dentro das clases comprendidas en cada grupo poderanse facer compensacións de certa importancia e maiores que as que se poidan realizar entre as clases de distinto grupo.

3.- Ós propietarios residentes en núcleos lindeiros procuraráselles facer as adxudicacións o máis próximas posibles ós devanditos núcleos lindeiros, dando a esta circunstancia primacía sobre todas as demais, das que normalmente poderá prescindirse para conseguir desta forma para estes propietarios unha localización moito máis próxima á súa residencia que a que correspondía ás parcelas por eles achegadas.

4.-Ós pequenos propietarios residentes e cultivadores directos, procuraráselles adxudicar os terreos o máis próximos posibles á zona de núcleo rural, coidando especialmente a adxudicación que se lles faga xa que, aínda sen levar a cabo compensacións por clases de terra, a diferenza de calidade que poida existir entre as achegas e adxudicacións dunha mesma clase de terra nun propietario pequeno, poida dar lugar a que se lle ocasione un prexuízo de relativa importancia, feito que será máis difícil de darse nun propietario importante no que se compensarán normalmente estas desviacións de calidade das terras dunha mesma clase. Por iso, a súa adxudicación estudarase con sumo coidado en especial polo que se refire ás terras de mellor calidade, achegadas por estes.

5.- As superficies incluídas na reestruturación cuxo propietario sexa descoñecido, formarán unha unidade, constituíndose un lote de reemprazo equivalente ó conxunto das parcelas de tódolos propietarios descoñecidos.

6.- Masa Común:

Os predios de substitución que se establecen cas terras da masa común son independentes das correspondentes ás parcelas de propietario descoñecido. A superficie destinada a masa común ten a finalidade principal de servir para a compensación derivada da estimación das reclamacións de superficie e das resolucións dos recursos.

Debe procurarse que estas fincas representen un mosaico das clases, distancias e, no seu caso, subperímetros establecidos.

As fincas de masa común polo tanto, deben estar constituídas por terras de calidade, para que poidan cumprir as finalidades para as que se establece a devandita masa común.

1.5.3.-Localización dos terreos pertencentes á mesma explotación.

1.-Dentro do perímetro da zona de reestruturación débese tratar de conseguir a mellora da estrutura territorial das explotacións, estudando para cada suposto as solucións que favorecen a súa rendibilidade, e a máxima redución posible no número de terreos para os efectos de cultivo, tal como se establece na lei de reestruturación parcelaria, segundo a cal a reestruturación procurará adxudicar contiguos os predios integrados nunha mesma explotación, aínda que pertenzan a distintos propietarios.

2.- Para os efectos do deseño dos novos predios de substitución, serán consideradas como un único titular cada unha das explotacións, das agrupacións de titulares e das iniciativas agrarias de explotación en común, segundo a cal, sexa conveniente que o lote que se adxudique ó grupo estea constituído polo menor numero posible de terreos. Ó estudar a adxudicación que ten que facerse a estes grupos, terase en conta a relación existente entre estes propietarios, explotacións, agrupacións e iniciativas de aproveitamento en común ó efecto de ponderar axeitadamente co resto das circunstancias a ter en conta ó facer a adxudicación de fincas.

3.-Neste caso como en calquera outro, figurará a adxudicación independente que se fai a cada un dos compoñentes do grupo.

4.- Ó considerar, para os efectos de determinar a localización das novas fincas, ós integrantes da explotación, agrupacións e iniciativas de aproveitamento en común coma se fose un só, resultará que para cada un realizáranse compensacións por clases de terras superiores ás normais, así como tamén entre terras dun sector con terras de outro, pero deberá facerse isto de tal forma que a adxudicación feita ó grupo, sexa análoga á achega feita por este.

5.- Cando se trate de grupos nos que a relación sexa doutro tipo, como por exemplo, no caso dun cultivador-propietario, e á súa vez arrendatario de fincas pertencentes a outro propietario, será necesario normalmente estudar separadamente a adxudicación que se fai a cada un deles de tal forma que a equivalencia que se consigue sexa independente para cada un, pero sempre procurando que o número total de fincas que constitúen o lote adxudicado ó grupo, sexa o menor posible.

1.5.4.-Deducións.

1.-As achegas das persoas titulares afectadas polo proceso de reestruturación estarán sometidas a unha dedución máxima do 9 % do valor total en puntos, agás nos casos sinalados nos números 2 e 3 do artigo 31 da Metaga, co fin de contar ca superficie de terreo necesario para a execución das infraestruturas rurais á que fai referencia o número 2 do artigo 8 da Metaga, e para a compensación derivada da execución técnica do proceso.

2.- A dedución para infraestruturas rurais será como máximo do 6 % do valor total en puntos e afectará á totalidade das persoas titulares da zona na mesma proporción, agás nos casos de parcelas únicas, que se rexerán por normas específicas.

Excepcionalmente, previo estudo razoado do Servizo Provincial, xunto co informe do Comité Técnico Asesor e oída a Xunta Local, a Dirección Xeral competente en materia de desenvolvemento rural poderá incrementar esa porcentaxe ata nun punto porcentual, que se engadirá ó máximo sinalado no punto anterior.

3.- A dedución para axuste técnico, que ten como destino a compensación técnica dos axustes entre achegas e atribucións e a súa eventual corrección, será como máximo do 3 % do valor total en puntos, e afectará de igual forma á totalidade das persoas titulares da zona, agás nos casos de parcelas únicas, que se rexerán por normas específicas, e no das explotacións, agrupacións e iniciativas sinaladas no artigo 21 da Metaga, que terán como máximo unha dedución do 2,5 % do valor total en puntos.

4.- No caso de parcelas únicas existentes antes da publicación do decreto de reestruturación ou con posterioridade á mesma, pero anteriormente á acta de inicio dos traballos, aplicaráselles as seguintes normas:

a) Ás parcelas únicas en que existan construcións destinadas a vivenda, pechadas ou non sobre si, pero con acceso a camiño público, non lles serán aplicables as normas xerais sobre deducións. No caso de que carezan de acceso a camiño público, aplicaráselles o desconto correspondente ás obras de infraestruturas rurais sinalado no artigo 31.2 da Metaga.

b) Ás parcelas únicas nas cales non existan construcións destinadas a vivenda aplicaráselles as seguintes deducións:

- Parcelas non pechadas sobre si: aplicaráselles as normas xerais sobre deducións.
- Parcelas pechadas sobre si e con acceso a camiño público: non lles serán aplicables as deducións xerais.
- Parcelas pechadas sobre si pero sen acceso a camiño público: aplicaráselles a dedución que para infraestruturas rurais se establecen.

No caso de parcelas reservadas seranlles aplicables todas as deducións establecidas, agás as correspondentes ós axustes técnicos entre achegas e atribucións.

No caso de parcela única e reservada, a redución que se lle aplique será a que corresponda ó suposto con menor dedución.

Lalín, Pontevedra, abril 2018

A Directora da zona

Asinado: Nieves Ferro García

Visto e prace:

A Xefa do Servizo de Infraestruturas Agrarias

Asinado: María José Pérez Gil